

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 7 JULI.

Vergadering der katholieke leden der Kamers.

Verleden dinsdag hebben de katholieke leden van het Senaat en van de Kamer der Volksvertegenwoordigers eene algemeene vergadering gehouden te Brussel, in het hotel van den markgraaf de Rhodes, senateur van het arrondissement Audenaerde.

De vergadering was talrijk. De leden der rechterzijde van de beide kamers waren omtrent zonder uitzondering tegenwoordig. Alle nieuwe ministers waren er aanwezig.

Ziehier in korte woorden de beslissingen die er genomen zijn.

Men heeft eenparig verklaard dat de ontbinding der beide kamers door de omstandigheden vereischt is, en dat het noodzakelijk is dat de nieuwe kiezingen voor de beide kamers zoo haast mogelijk plaats hebben.

De ministers zijn van hetzelfde gedacht, nogtans om hunne eigene vrijheid en die der kroon te waarborgen, hebben zij zich het voorrecht behouden den dag der ontbinding en der nieuwe kiezingen te bepalen.

De heer minister van binnenlandsche zaken heeft eene belangrijke verklaring gedaan. Het gouvernement, zegt hij, wil de vrije en getrouwe uitdrukking van den wil des lands kennen. Daarom zal het streng aan alle openbare ambtenaren bevolen worden, de volmaakte onzijdigheid waar te nemen en zich te onthouden van alle drukking in den eenen of anderen zin.

Deze franke taal, welke men niet meer gewoon was in eenen ministers mond te vinden, is met algemeene toejuichingen onthaald geworden.

De nieuwe ministers hebben ook verklaard dat zij dadelijk na de ontbinding der kamers en na den koning geraadpleegd te hebben hun politiek programma aan het land zullen voorleggen.

Men verzekert dat het koninklijk besluit door hetwelk de Kamers ontbonden worden morgen in den *Moniteur* zal verschijnen en dat de kiezers zich op dinsdag, 2 augustus, zullen vergaderen, om overtegaan tot de vorming van twee nieuwe Kamers.

Provinciale-Raad van Limburg.

ZITTIJD VAN 1870.

ZITTING VAN 5 JULI.

De zitting wordt ten 10 1/2 ure geopend.

De heer Jaminé bekleedt den presidentzetel; de Hll. Croonenberghs en de Grunne, de twee jongste leden, nemen plaats aan het bureau en oefenen de functiën van secretaris uit.

Om 11 ure treed de heer Gouverneur, graaf T'Serclaes, de zittingszaal binnen en doet de gewoontelijke openings-redevoering. Deze handelt over de spoorwegen in Limburg.

M. de Gouverneur doet het historisch verhaal van de verschillende ijzerenwegen die Limburg doorkruisen en handelt over diegenen welke nog dienen gemaakt te worden. Hij dringt bijzonder aan op het daarstellen van buurt ijzerenwegen en verlangt de tarieven van de Staats ijzerenwegen ook op de afgepaste ijzerenwegen te zien toegepast worden. Waarna de heer Gouverneur de zitting van 1870 open verklaard.

Deze redevoering wordt met een algemeen handgeklap en met de kreet: *Leve de Koning*, begroet.

M. de Gouverneur spreekt eenige woorden van rouwbeklag over het verlies van een verdienstelijk lid van den raad, M. Ramaekers, vertegenwoordiger van het kanton Achel, alsook over het besluit door M. O. Schaetzen genomen om af te zien van zijn mandaat.

M. Jaminé, namens den raad, voegt zich bij de rouwbetuiging van den heer Gouverneur voor het afsterven van den heer Ramaekers en maakt insgelijks eene rouwbetuiging voor den heer J. Freyay, oud verdienstelijk raadslid en burgemeester van Roelenge s/G., overleden.

De heer Jaminé stelt voor twee commissiën bij loting te benoemen voor het onderzoek

der machtigings-brieven der nieuw gekozen leden.

Maken deel van de eerste commissie: MM. Bellefroid, Van Bienen, Van Willighen, Tielen, Vandersmissen en graaf de Caritat. Deze commissie is gelast met de kiezingen der kantons Beeringen, Bilsen en Hasselt.

2^{de} commissie: MM. de Pitteurs, Van Ham, Jaminé, Willems J.P.-N., Stas, Peeters en Vliengen.

Deze commissie heeft de kiezingen van Maeseyck en Borgloon te onderzoeken. De zitting wordt voor eene halve uur geheven en de commissiën beginnen hunne werkzaamheden.

Om 1 uur herbegint de openbare zitting. De nieuw gekozene zoo als wij ze vroeger, na de kiezingen opgegeven hebben, worden allen tot het eedafleggen aangenomen ter uitzondering van M. Schoolmeesters.

Een lange redentwist ontstaat over de kiezingen van het kanton Maeseyck tusschen MM. Bamps, Kusters, Van Ham, de Pitteurs, Croonenberghs en Nagels. Daarna worden de besluiten der commissie, door den heer de Pitteurs verslaggeveraangeboden en strekkende tot het verwerpen van het besluit van het kiesbureau van Maeseyck en tot het uitroepen van M. Hermans, notaris, als provinciaal raadslid, aangenomen.

Hebben tegengestemd MM. Bamps, Küsters, Van Ham en Wagemans.

Men gaat tot de samenstelling van het bureau over.

De heer Jaminé wordt als voorzitter herkozen door 36 stemmen op 38.

De heer Jaminé bedankt de vergadering. De heer Nagels wordt onder-voorzitter herkozen door 36 stemmen op 39.

De heer Nagels bedankt insgelijks de vergadering.

MM. de Pitteurs en Hermans van Mechelen worden herkozen als sekretarissen, de eerste met 31 de tweede met 32 stemmen.

De zitting wordt geheven om 3 uren.

Door koninklijk besluit van 30 juni wordt het ontslag van burgemeester der gemeente Nederheim, door den heer F. de Corswarem gegeven, aangenomen.

Men schrijft uit Hasselt, 3 juli: Een werkman van Munsterbilsen, welke voor het dagelijks brood van vrouw en kinderen moest werken, is gedwongen geworden zijn gezin te verlaten en, voor het plezier van wijlen minister Renard en zijn vergulden aanhang, in 't kamp gaan te paradeeren. Het voorbeeld dat wij hier aanbelen is het eenige hier in Limburg niet; op nog andere plaatsen van onze provincie heeft men getrouwe lieden onder de wapens geroepen.

Men schrijft uit Beverloo: Zaterdag avond was het ontvangst bij den graaf van Vlaanderen, in het kamp van Beverloo: 500 tot 600 officiers hadden de uitnodiging van den vorstelijke opperbevelhebber beantwoord. 't Was 8 1/2 ure en alles gezelligheid, vrolijkheid. Vier muziekkorpsen speelden in het park. Ververschingen werden overvloedig rondgedeeld. Eensklaps « boem! » een kanonschot. Men zag op het uurwerk. Het kanon is 10 minuten vooruit. Ten 9 ure geeft het kanon het sein tot den taptoe. « Boem! » een tweede kanonschot... « Brand! brand! » galmt het door 't kamp. Generaals en officiers springen in den zadel. Wij snellen in alle richtingen. Aan de hoofdwaach roept ons de kommandant: « 't Brandt in den carré van het 8^e linie! » Naar den carré dan. Stormpas! Maar in den carré hoort men de *Brabançonne*. Daar is de graaf: hij wil zien hoe gewind de troepen onder de wapens komen. Er was nergens vuur te ontwaren. En nu werd er hartelijk gelachen om de militaire wijze, waarop de graaf ons aan de deur had gezet.

Nadere inlichtingen aangaande de aanslag gepleegd te Stevoort op den genaamden Taekoen van Ubeek vermelden ons dat het de heer doctor Vanweddingen van Stevoort is die den gewonden de eerste zorgen heeft toegevend in de woning van sieur Vandeput, landbouwer te Stevoort. Het parquet van Hasselt heeft reeds verscheidene onderhooren gedaan.

Men schrijft uit Luik, 4 juli: Er heeft hier eene wezenlijke moordenaar van honden plaats gehad. Gedurende de verledene maand zijn er 99 zwervende en ongemeubande honden op straat gevangen, en gedurende acht dagen gevoed geweest. 12 van deze dieren zijn teruggeëischt, 80 gedood en 7 achtergehouden.

Een opflechter.

Het huis Lemmé, op de Meir te Antwerpen, ontving gisteren andermaal het bezoek van eenen behendigen schelm, een Engelschman, zeer wel gemanteld en zeer wel gekleed en die niets minder verlangde van den achtbaren koopman, dan een rond sommeke van eenige duizende francs te ontvangen, op vertoon van een schuldbrief ten beloope van 3000 pond sterling, betaalbaar op zich.

De persoon werd in het kabinet van M. Lemmé gebracht; hij bood zich op eene zeer onderscheidene manier aan en na eene gansche rei van salades — voor 75,000 francs met men nderdaad nog al eens saluereen — na veel « vergeef mij, dat ik u kom storen, enz. », toonde hij den schuldbrief in kwestie.

« Drie duizend pond? was de vraag. De bezoeker knikte.

« Goed, zegde M. Lemmé, we gaan de kwittantie gereed maken.

De vreemdeling dacht dat het schaaap reeds in huis was; hij teekende dan ook met eene vaste hand Rosse-C. Wood.

« In regel, ging M. Lemmé voort; maar neem mij niet kwalijk, ik zou wel willen weten waar zij dien schuldbrief gehaald hebt? »

Op die vraag trok de onbekende een onaangenaam gezicht. Zie, het schaaap was nog niet in huis. Aarzelend antwoorde hij: « Ik heb mij dien schuldbrief in Engeland aangeschaft. »

Ja, het toeval bestaat niet alleen in de romans, maar ook in de werkelijkheid!

Juist had M. Lemmé een telegram uit Londen ontvangen, hem meldende, dat een schuldbrief ter waarde van 3000 lieve pondkens, uitbetaalbaar op zicht en dragende die en die nummers, ten nadeele van een zijner korrespondenten, in Duitschland geannexceerd was geworden. Alzoo moest de kerel, die zich met het papier gewapend, aanbod, worden aangehouden en M. Lemmé erkende het aangeklaagd stuk en verloor zijne tegenwoordigheid van geest niet, 't geen hem, nog al eigen is.

Na den schuldbrief goed overzien te hebben, vroeg M. Lemmé hoeveel hij wenschte te ontvangen, en of het handteeken dat onder de kwittantie stond wel echt was — vragen, die master Ross-Wood verschrikkelijk begonnen te vervelen. *Time is money* en met betalen was de zaak immers afgedaan; doch dat gaat in Antwerpen zoo niet.

M. Lemmé vroeg hem nu dit dan dat, en toen hij eindelijk aandrang op de echtheid van het handteeken, zag master John dat de zaak een slechten keer nam en de politie hem wel een bezoek zou kunnen geven. De man viel zoodanig door de mand, dat hij bekende niet Ross C. Wood, maar enkel Wood te heeten. Hij poogde te ontsnappen; maar het kabinet was zijne muizenvaal.

De politie is gekomen en heeft master Wood, wel niet 75,000 voetjes toegekend, maar hem toch kosteloos verblijf gegeven in 't groot hotel der Begijnestraat. Zoo het schijnt had hij reeds kleinere sommen bij bankiers in den vreemde, op den gestolen schuldbrief, ontvangen.

Voorzeker, de heeren dieven moeten een ander kantoor gaan kiezen dan dat van M. Lemmé, daar is men op alles voorbereid en men betaald er slecht....

Master Wood is ter beschikking gesteld van M. den prokureur des konings.

P. S. — Het gebeurde had plaats niet in het kabinet, maar in het bureau zelf van M. Lemmé. De schuldbrief was afgeleverd ten gunste van M. Ross-C. Wood.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Parijs, den 4 juli.

De *Univers* kondigt eene telegram uit Rome af, gedagteekend van heden, en meldende dat de beraadslaging over het hoofdstuk der onafbaarheid in den voormiddag heeft plaats gehad.

Zestig ingeschrevene redenaars hebben van het woord afgezien.

Al de parijzische dagbladen beschouwen het feit, welk thans in Spanje plaats heeft, als zeer ernstig.

La Presse kondigt een beredeneerd artikel af, waarin hevig uitgevaren wordt tegen de keus des prins van Hohenzollern als Koning van Spanje. Het blad ziet daarin een historische gruwel en tevens eene voorbereiding ter vergrooting en uitbreiding van Pruisen, ter heropwekking der verdwenen grootheid van Keizer Karel den Vijfde.

In 't kasteel van Saint-Cloud is heden morgen een ministerraad gehouden, voorafgegaan door een vrij langdurend onderhoud des Kei-

zers met den minister der buitenlandsche zaken, ten gevolge der jongst ontvangene tijdingen uit Madrid en Berlijn.

De spansche maarschalk Prim is een behendige schaakspeler, onderwijl hij de fransche rechtsbanken ontwapent tegen de naar Spanje gevluichte misdadigers, onderhandelt hij met den Bondskanselier Von Bismark, en kroont hij eenen pruisischen prins als Koning van Spanje.

Men ziet wel dat de diplomaten reeds naar de zeebaden vertrokken zijn.

Italië.

De *Italia* deelt in haar nummer van 26 juni een belangrijk verslag mede van de feestviering te San-Martino en Solferino op 24 juni laatste. Zij werd bijgewoond door de prinsen Eugeen en Humbert (deze vertegenwoordigde den Koning; alsmede door sommige afgevaardigden van het Parlement, den minister van oorlog, den militairen geattacheerde aan de fransche legatie te Florentië (den heer de Haie) en den luitenant-kolonel Pollack, militair geattacheerde aan de Oostenrijksche legatie, enz. Te San-Martino (dat geene plaats is, maar enkel de naam van eene kapel) had een eenvoudige godsdienstplechtigheid plaats. Het feest werd ingericht door eene vereniging, die zich tot taak stelde de gebeenten der op 24 juni 1859 gesneuvelde Italianen, Oostenrijkers en Franschen te verzamelen en te begraven.

De vereniging heeft in weinige maanden honderden medeleden geworpen, zoodat zij belangrijke sommen kon aanwenden. Zij werd door den Keizer der Franschen, dien van Oostenrijk en den Koning van Italië ten zeerste gesteund. De hoofd feestviering heeft te Solferino plaats gehad. Vijftig duizend personen en 2000 ruitjeugd bedekten den weg van San-Martino en Solferino. Langs den weg waren overal buffetten opgericht, die door de voetvangers op waren prijs werden gesteld. Pozzolino, tusschen San-Martino en Solferino gelegen, was met vlaggen getooid. De godsdienstige plechtigheid te Solferino is zeer kort geweest. Daarna hebben de prinsen en verdere autoriteiten het kerkeluis bezocht, waar de vereniging de schedels en andere gebeenten der slachtoffers van den oorlog in 1859 heeft bijeengebracht. Het nieuwe kerkeluis is in twee verdiepingen ingedeeld. In de bovenste verdieping zijn schedels neêrgelegd, in de benedenste andere beenderen der ongelukkigen.

De prinsen zijn na dit bezoek naar het paviljoen gelogen van den president der vereniging Forilli, waar deze eene krachtige redevoering hield, welke een diepen indruk teweeg bracht. Hij sprak over de door Frankrijk aan Italië versterkte hulp, en van de dankbaarheid, die deze hulp den Italianen oplegt. Ook tot den vertegenwoordiger van Oostenrijk richtte hij eenige passende woorden. Luide toejuichingen begroetten deze *speech*, die aanstonds door den Franschen vertegenwoordiger beantwoord werd. Hij bood daarbij aan den heer Forilli, namens den Keizer der Franschen, de insigniën aan van het Legioen van Eer. Eene telegram van den heer Lanza verkondigde den heer Forilli tevens, dat de Koning van Italië goedgevonden had hem te benoemen tot commandeur der orde van de heiligen Mauritius en Lazarus.

Ten 3 1/2 ure had het aankondigende diner plaats, dat bijzonder schitterend schijnt te zijn geweest. De toasten, zegt de *Italia*, zijn aanstonds bij de eerste flesch champagne begonnen. De eerste werd door den president van den Senaat op de gezondheid des Konings uitgebracht. De generaal Govone, minister van oorlog volgde hem op met een' dronk op de gezondheid der twee legers van Frankrijk en Oostenrijk. De woorden des gueraals hebben een' levendigen indruk te weeg gebracht en werden zeer toegejuicht.

« De toast » — zegt de berichtgever der *Italia* — die de vergadering het meest heeft geroerd, is geweest die, welke door den luitenant-kolonel Pollack, Oostenrijk's vertegenwoordiger, werd uitgesproken; hij heeft, in goed Italiaansch, uit naam van het Oostenrijksche leger bedankt voor de gevoelens, wier tolken de prins en andere waren geweest. Hij eindigde met deze woorden: « Ik drink op de gezondheid en op den roem der schoone en dappere Italiaansche armee! »

« Zulke woorden, door een' Oostenrijksch officier uitgesproken over het slagveld van Solferino, moesten een' diepen indruk teweeg brengen; ook zijn de toejuichen tot driewerf toe uitgeborsten op een wijze, die den heer Pollack noopten op te staan, om door gebaren te kennen te geven, hoe diep hij getroffen was door deze bejegening. » De muziek speelde het Oostenrijksche volkslied, en daarna de koninklijke Italiaansche hymne.